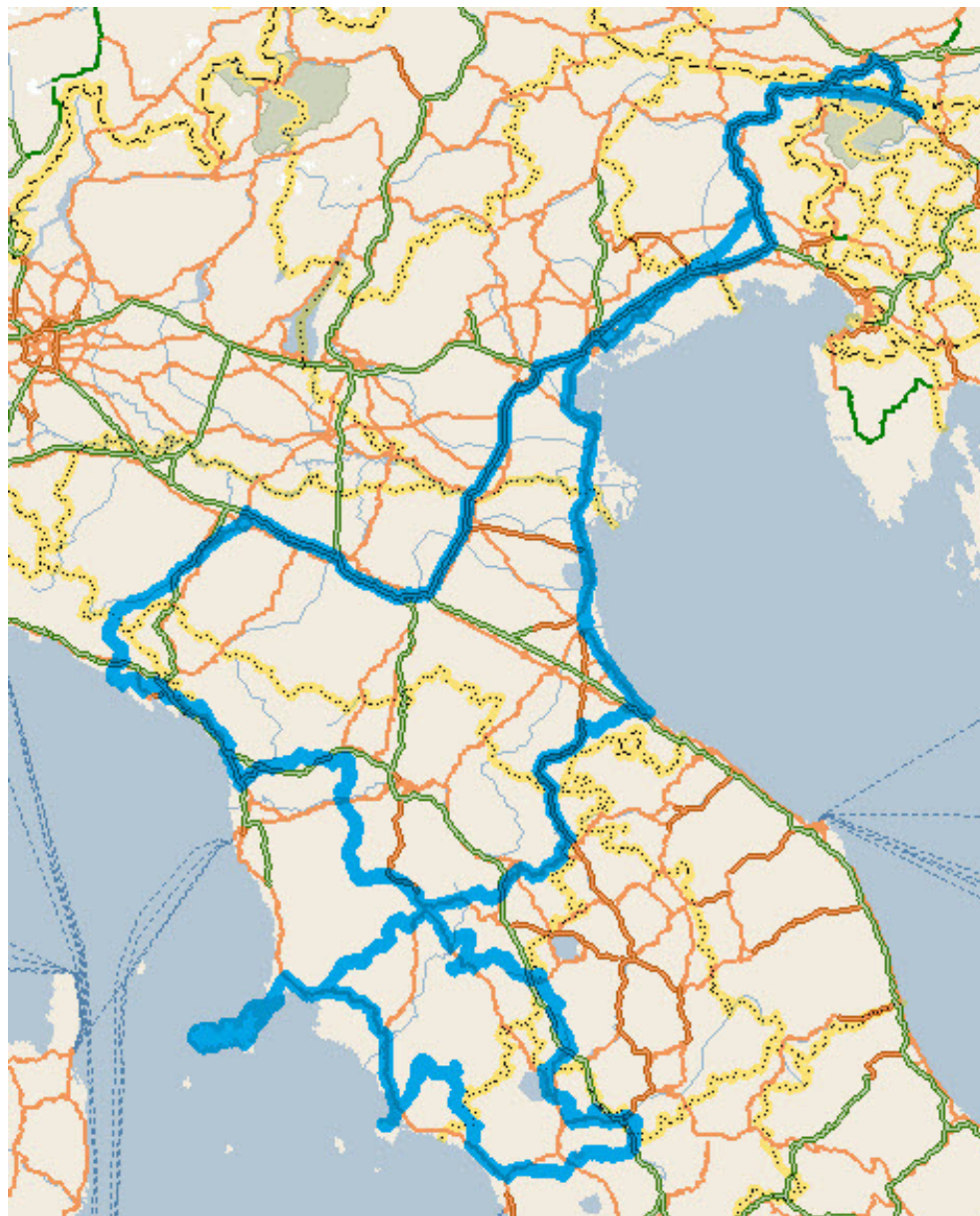

ITALIJA (Rosa)

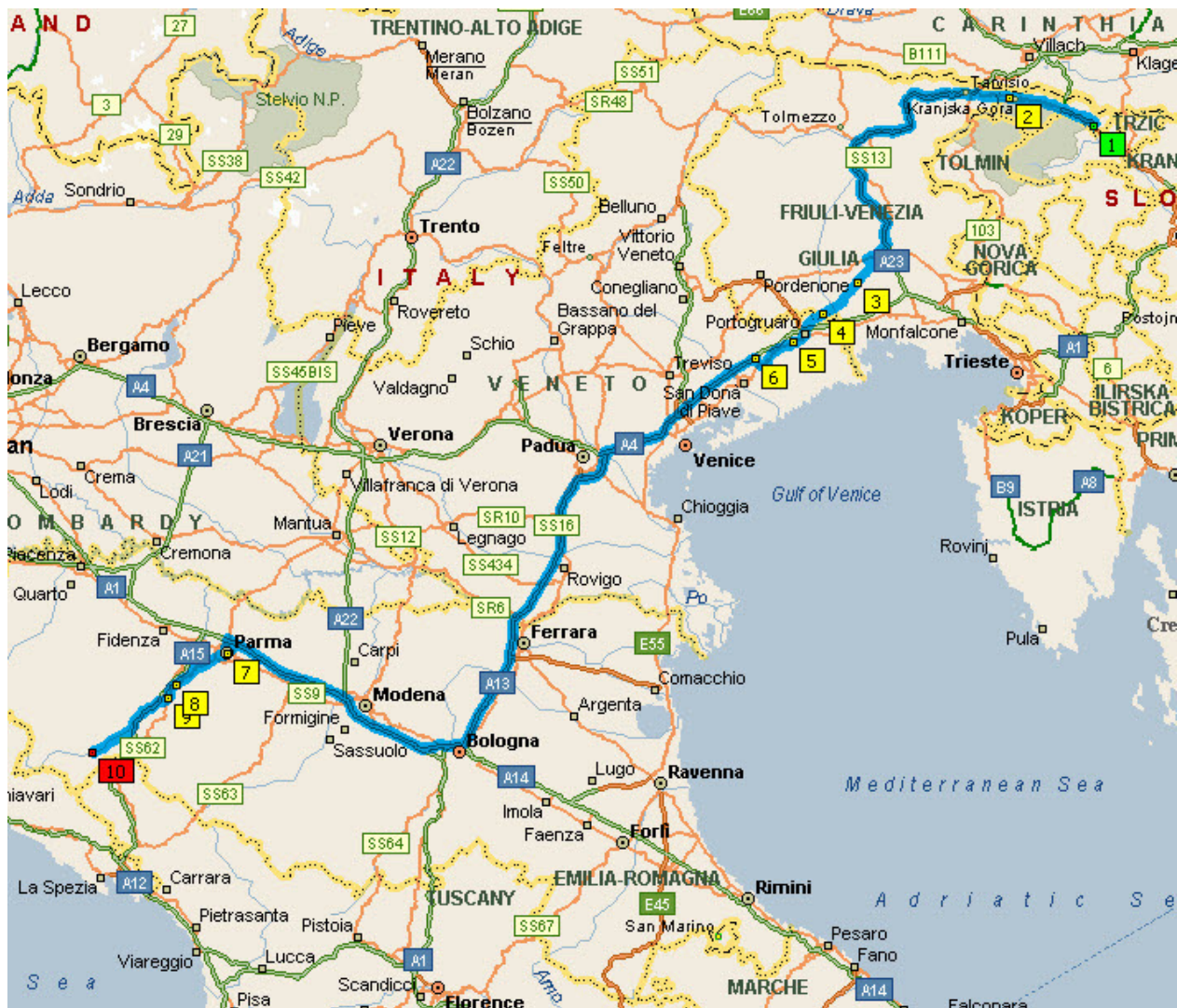
(Cinque Terre, Toskana, Elba)

23.4. – 4.5.2012

Na pot sva nameravala že v soboto 21.4. in sicer je bila v planu Champagne v Franciji, za katero sem se tokrat dokaj dobro predhodno pripravil. Glede na slabo vreme v soboto prestaviva odhod na nedeljo, vendar je ta dan še huje. Mraz, celo sneg, veter, celo zimo pri nas ni bilo tako slabo. Pogledava napoved za naslednji teden tam okoli Pariza? Živa groza, sami oblaki in dež, enako kaže tudi še za naslednji teden. V takle že ne greva! Za nameček se mi sesuje še GPS, ki iz neznanega razloga ne prepozna več naloženih kart? Na srečo je med vikendom doma forumaš Dreko, ki reši situacijo in naprava je na novo naložena. Hvala, prjatu!

1.dan (ponedeljek, 23.04.2012) - 560km

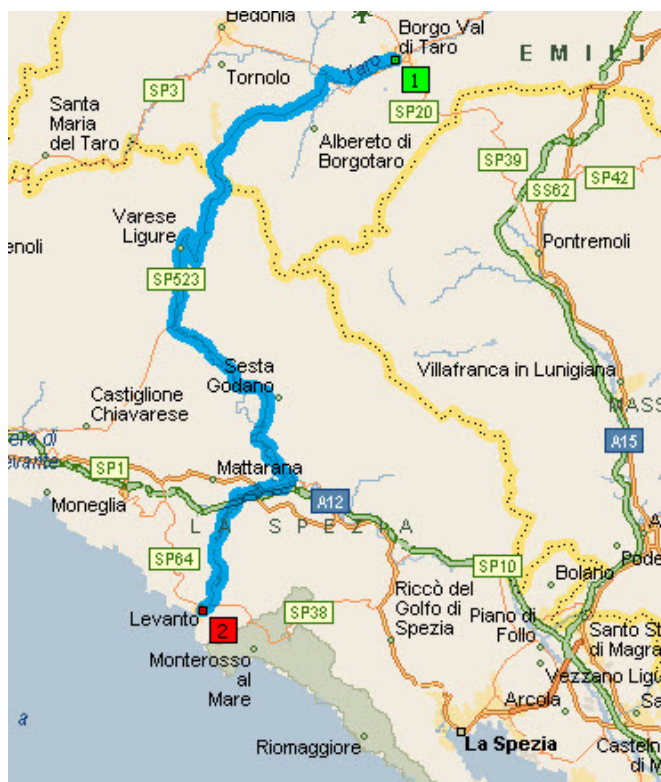

Nekaj ur pred odhodom torej pade odločitev za toplejšo destinacijo, ki se kaže tam okoli Rima oz. Toskane. Na GPS lahko samo še prenesem svoje zbrane koordinate iz forumaških potopisov in v ponedeljek se ob 9 uri odpeljeva proti Trbižu. Do Piave po gorenjski šparovni varianti po hitrih magistralkah, nato do Parme po dolgočasni avtocesti (3.3€ AC Benetke, 16.6€ AC Parma), tam se odločiva, da je spet na vrsti navadna cesta. Današnji cilj je Levanto v Cinque Terre in pot pelje tja gor nekam čez 1055m visok prelaz. Naša že grdo gleda, kam jo bova z GPS-om spet zapeljala v neko divjino in ozke in strme ceste. Do Borgo val di Taro vse OK, tam pa naenkrat začne nekaj močno šumeti nekje spodaj na podvozju? Najprej sumim drugačen asfalt, ko pa se zapeljeva na bolj gladkega in še vedno isti zvok, se raje ustavim in grem pogledat situacijo? Jao, ror od auspuha je skoraj na tleh? Pi... , a tudi letos ne bo sreče? Medtem, ko z dratom v tisti vukojebini leže pod kamperjem za silo zavežem odtrgan del cevi, se najprej ustavi domačin in nama pove, napiše in nariše, kje je mehanik. Kmalu se ustavita še policaja in naju prijazno vodita pred najbližjo mehanično delavnico (44.49033 9.78084). Seveda je ura že prepozna, vse je že zaprto in počakati bo potrebno na jutro, ko se delavnica odpre. Torej, moja srečna zvezda je

očitno še vedno z mano. Edino, kar me skrbi je, da ne bodo imeli ustreznega dela auspuha in bova tukaj spet nekaj dni gledala u luft? Prespiva pred mehanično delavnico. Ponoči začne deževati in nič kaj ne kaže, da bo prenehalo. Ja seveda, samo še kakšen sneg se nama manjka tam gor na prelazu?

2.dan (torek, 24.4.2012) - 68 km

Seveda zelo slabo spim in ob pol osmih, ko je prvi mehanik pred vrati delavnice, sem mu jaz že za hrbtom. V nadaljevanju zgodbe seveda nobeden od petih mehanikov, vključno s šefom, pojma nima o angleščini, jaz pa pojma nimam o italijanščini in tako smo večinoma na ročni

komunikaciji. Zapeljem kamper v delavnico, ogledajo si problem, potem jih nekako zastopim, da bodo naročili auspuh in da le-ta pride ob petih popoldne. Ja no, tudi prav, itaq nimamo kaj. Pokličem še Gantarja v Naklo, da mi pove približne stroške te cevi, da me slučajno ne bi preveč nategnili. Odstranim kamper iz delavnice in se lotim GPS koordinat Toskane. Čez kaki dve uri me pokličejo spet noter in povejo, da nove cevi ne bo in bodo zadevo sanirali z varjenjem. Tudi prav, meni je še bolje tako. Tako se ob poldne odpeljeva naprej z zavarjeno cevjo, moja denarnica pa olajšana za 30€. Pošteno, nimam pripomb.

Medtem se je izboljšalo tudi vreme in čez hribe (Passo Cento Croci, 1055 mnv) gre brez težav. Že v dolini se sprehodiva po zanimivi vasi Varese Ligure (P 44.374393 9.593656). Kaj pa vem, mislim da nima kakšnega smisla voziti se po tej poti, naslednjič bi skoraj raje plačal avtocesto.

V Levantu je na plačljivem PZA (18€/24h) (44.17424 9.618151) še nekaj mest prostih in kmalu po plačilu 19€ na osebo za dvodnevno CinqueTerre kartico (vlaki, busi, vstopnine, ladjica) čakava na bližnji železniški postaji na vlak, ki naju odpelje do postaje Riomaggiore.

Žal nisem prebral nobenega potopisa in tako se midva odpraviva po slabo označenem turističnem zemljevidku na rdečo pot št.3. Jebote, še dobro da imam hribovsko kondicijo, ker se pot samo vzpenja u božju mater in kmalu sva res ~350m visoko nad morjem pri cerkvi Sv. matere Kvapavemkere? Aja, saj sem slikal, piše Santuario della Madonna di Montenero. Pa ne mi rečt, da sem gor hodijo vsi slovenski kamperisti? Sej ne rečem, razgled je res lep s take višine.

Kaj pa sedaj, meni gre hoja po isti poti nazaj vedno na živce, zato se odločiva za pot do vasi Volastra, ki se na prvi pogled zdi dokaj blizu. Malo morgen blizu, s hitro hojo po brezvezni dolgočasni gozdni poti rabiva skoraj dve uri. Namesto, da bi se spodaj sprehajal po znanih obmorskih vasicah, se grem Gorenjec, ki je doma skoraj vsak vikend v hribih, morski hribovski turizem? Bolj trapasto sem se redkokdaj do zdaj počutil!

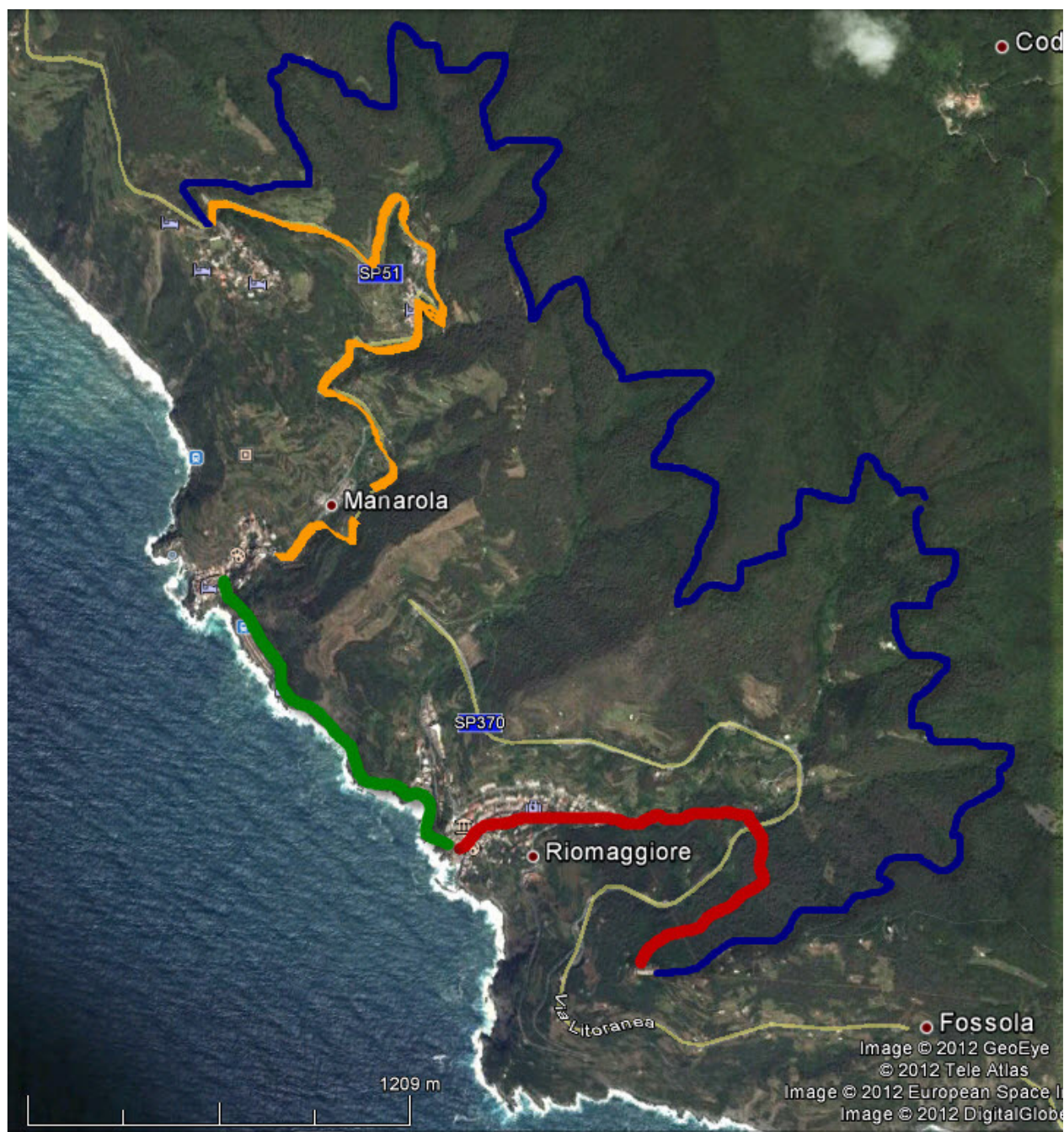
Na srečo ravno takrat v Volastri čaka na odhod minibus, ki spada v najino karto in kot edina potnika naju zapelje kakšnih 300-400m nižje v Manarolo. Po moje mi je rešil življenje, ker tega spusta peš ne bi več preživel. Če drugega ne, bi me naša fentala.

Rdeče – peš navzgor do cerkve (ajde, to še nekako ...)

Plavo – peš po gozdni cest (tega absolutno ne delat!!!)

Rumeno – odrešilni bus (če boste pametni, tega ne boste rabili)

Zeleno – pot št.2, po kateri pridejo iz Riomaggiore do Manarole normalni turisti (to je tapravo !!)

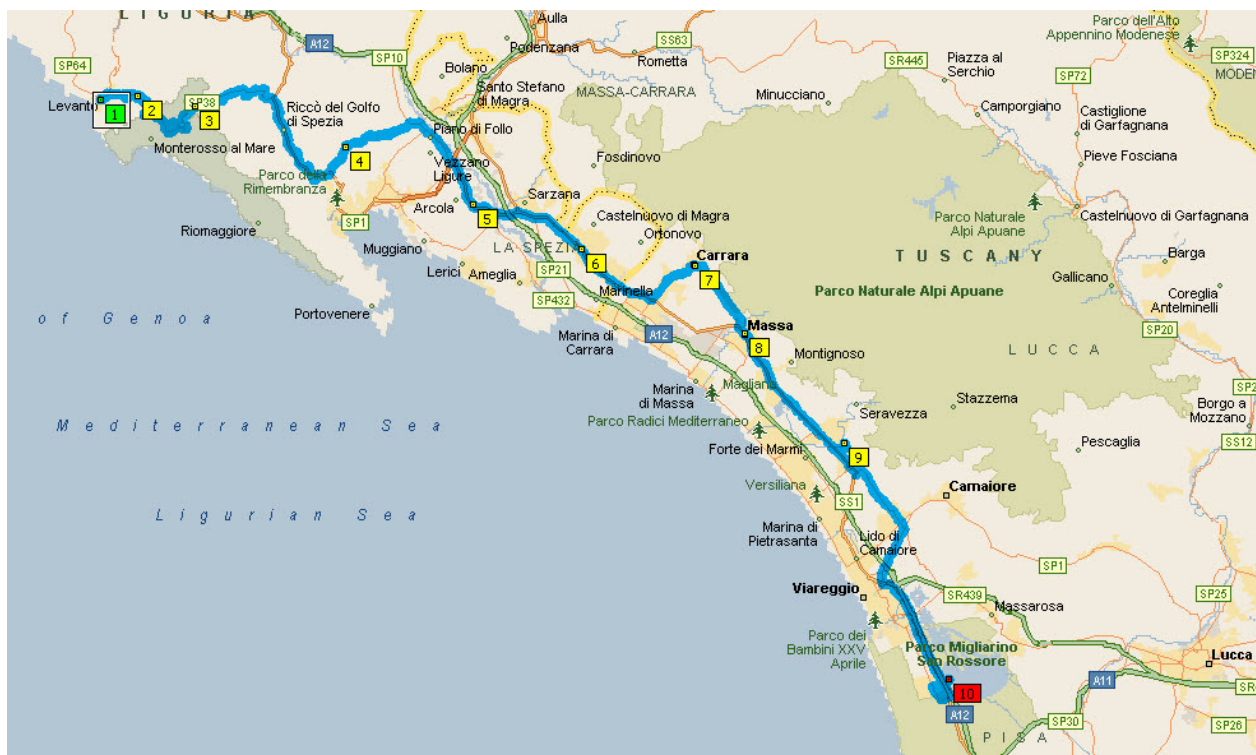

Po vsem hudem me tudi obupno drago turistično pivo v restavraciji v Manaroli po 6€ ni motilo.

Vsa izmučena se z vlečeva na vlak in v Levantu v kamper. Mislím, pa kaj mi je tega treba? Namesto, da bi nekje na Jadranu lepo ležal ob morju in flaši Terana. No, ampak toliko sem pa vseeno še toliko pri volji, da tole poročilo spišem. Ma dost imate, zdaj še en pir spijem in grem direkt na alkoven spat.

3.dan (sreda, 25.4.2012) - 109km

Dopoldan tam nekje okoli pol desete ure se spet usedeva na vlak in v raziskavo terena. Do štirih popoldne obiščeva vse vasice, razen Vernazze in tudi po LaSpezii se sprehodiva. Dve poti med

vasmi imajo zaprti zaradi lanskoletnih poplav oz. plazov. Ni možno prehoditi poti med Manarolo in Corniglio in med Corniglio in Vernazzo. Bajе, da bo zadeva še v letošnjem letu sanirana. Za naju pa to pomeni "stokrat" na vlak in peš do vasic in nazaj do perona. Še dobro, da vlaki vozijo res velikokrat in transfer od postaje ene vasice do druge ne predstavlja problema. Edino v Corniglii se spraviva na kombi, ki naju dostavi navzgor na trg vasice in šele ob povratku do vlaka vidiva, koliko stopnic nama je bilo prišparanih.

Znani parking v Monterossu (44.144425 9.646453) je še vedno blaten, železniška postaja pa že dobiva obrise poletne gužve. Ob 16 uri sva torej nazaj v kamperju, še hitro kosilo, dolijem nekaj vode, spraznim skret in odhod čez hribe proti Toskani.

Kaj naj rečem o teh Cinque Terrah? Hudo uspešno turistično zgodbo so osnovali na nekaj pastelno obarvanih obmorskih vasicah z večinoma eno strmo in kratko uličico, na kateri se drenja nešteto turistov in še več krame in kiča. Prav toliko jih je na peronih, kjer čakajo vlake, ki jih popeljejo do neke druge identične vasice in zgodbo ponavljajo nekaj dni. Brez teh vlakov bi bila to čista vukojebina, ki ne bi zanimala nikogar. Krneki, kar se mene tiče. Aja, držite se samo spodnje, na njihovih zelo slabih turističnih zemljevidih plavo obarvane pešpoti št.2, vse ostalo, kar je rdečih poti, beži čim dlje!!!

V glavnem, dokaj slaba cesta naju čez hribe pelje nekje nad LaSpezio do Carrare. Tam nič omembe vrednega, razen visokogorskih izkopov po vsem svetu znanega marmorja. Ne moreš verjet, tega trgajo materi zemlji tam nekje visoko v skalovju. Najprej sem mislil, da je sneg, potem ti pa počasi kapne, da so to rudniki belega marmorja.

Nadaljujeva skozi Masso in nato blizu morja do Torre del Lago Puccini, kjer ob jezeru Massaciuccoli stoji vila oz. zdaj muzej Giacomina Puccinija? Poba si je izbral kar fajn lokacijo za svoje glasbeno ustvarjanje, ni kaj. Ker je ura že prepozna, bova prespala na bližnjem parkingu restavracije in otroškega igrišča (43.832834 10.304612) muzej obiščeva jutri ob 10 uri, ko imajo na sporedu prvo vodenje.

Opazim, da sem nekje med potjo na zadnjem kolesu izgubil radkapo, plastični okrasni pokrov po slovensko. Kako je to možno, mi ni jasno, glede na to, da jih imam privezane vsako z dvema vezicama na feltno? Zvezda me spremlja.

4.dan (četrtek, 26.4.2012) - 103km

Kaj naj rečem, 5 minut pred deseto uro je še vse zapuščeno in ko že pomislim, da muzej ta čas sploh še ni odprt, se prikaže ena italijanska mačka s ključem v roki in nas spusti naprej. Izbereva glasovno vodenje v angleščini, slovenščine namreč ne poznajo, in gremo po sobah znanega muzičara. Poba je bil res car, s svojimi nedvomno odličnimi stvaritvami (Manon Lescaut, La Boheme, Tosca, Madame Butterfly, Turandot, ...) je obogatel še dokaj mlad in si nato ob ustvarjanju novih privoščil za tiste čase zelo bogato življenje (vile, avti, jahte,).

Po 40 minutah sva zunaj, naslednja postaja je PZA Lucca (43.840127 10.488063). Do obzidja mesta je kakih 10-15 minut peš (bolje bi bilo iti z bicikli, samo komu se jih ljubi dajat dol?), sprehodiva se po dokaj zanimivih ulicah, tudi turistov je že kar nekaj za ta čas, pišček in kavica za 8€, nazaj do kamperja, tam plačilo najmanjše tarife (10€) in naprej po magistrali, večinoma skozi naselja, do mesteca Collodi, kjer je bil doma ustvarjalec Ostržka. Tu je samo nekakšen otroški park (parking 43.89889 10.65212), vstopnina 11€, ki naju seveda ne zanima.

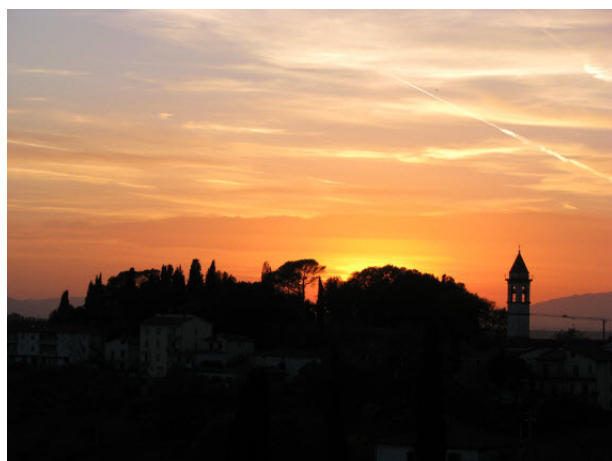

Nadaljujeva skozi Montecatini Terme in naprej po precej vijugasti, vendar na zemljevidu zeleno obrobjeni kao panoramski cesti do Leonardovega mesta Vinci. V tem predsezonskem času se očitno še da parkirati ob cesti (43.79498 10.93038) in to tik pred karabinjersko postajo. Obiščeva Leonardov muzej, tip je bil res frajer, stoletja naprej v svojih izumih. Vsa čast!

In spet srečam svojo srečno zvezdico. Ob povratku slučajno opazim nekam prazno zadnjo gumo in ko jo hočem malo napolniti, vidim da spušča na gumijastem ventilčku, če ga malo premaknem. Ni druge, menjaj gumo, dokler je še cela. Tokrat sem obupno vesel, da je rezervno kolo v boksu in ne nekje pod podvozjem in kmalu le-ta zamenja okvarjen original. Medtem Romana zasliši mimoidočega in nato za vsak slučaj še čezcestnega policaja, kje je najbližji gumista in oba povesta enako, 5 km naprej v naslednjem mestecu. OK, greva rešit tale zanič ventilček. Vmes hočem na pumpi dofilati na novo montirano rezervo, ki se je nisem ogledal že kakih 5 let, vendar je ura 19:10 in poba je ravnokar zaključil z današnjim šihom. Ponudi se, da naju vodi do vulkanizerja, kar z veseljem sprejmem. Hvala ti, neznani črpalkar! Tokrat za spremembo sreča tudi pri vulkanizerju, ker je tip kljub zaključenem delovnem dnevu še vedno v bližini in po 10 minutah in za 5€ imava v boksu namesto napol prazne gume s spuščajočim ventilčkom polno gumo z novim ventilčkom. Hvala ti, gumista! Če ga bo kdo rabil: 43.74524 10.90238. Odpeljeva se samo še do bližnjega mesteca Cerreto Guidi, kjer je neka vila Medičejcev in odpreva flašo Terana za lahko noč. Pogrešam družbo, da bi odprli še ene par flaš?

5.dan (petek, 27.4.2012) - 177km

Parkirana sva tik pod obzidjem vile (43.75841 10.87815) oz. bolje rečeno podeželskega dvorca, ki so ga gospoda družine Medici uporabljali večinoma za lovske pohode oz. oddih. Presenetljivo vstopnine sploh ni, čeprav visi v sobanah na stenah kar precej starih portretov pa tudi originalnega pohištva ne manjka. Glede na ceno vsekakor vredno ogleda! Slikanje prepovedano!

Po magistralkah in lokalnih cestah se skozi Castelfiorentino pripeljeva v Gambassi Terme in parkirava pred novim turističnim uradom (43.54133 10.9555). V kraju o kakšnih nobel starih termah ni govora, v mestecu je samo urejen park z otroškimi igrali in nekaj toskanskih uličic.

Po tipičnem toskanskem podeželju se izogneva San Gimignano, ker sva ga videla že pred leti in se raje parkirava na parkingu pod trdnjavo Monteriggioni (43.389101 11.226354). Cena 1€/h oz. 5€/dan. Zelo primerno mesto za prespati, parkinga ogromno. Ogled notranjosti obzidja, kjer so male trgovinice in nekaj lokalčkov, temperature so že skoraj poletne, turistov še v znosni količini. Poleti mora biti tu prava norišnica.

Po kosilu nadaljujemo mimo že videne Siene in greva pogledat, kaj pomeni beseda Abbazia? Tam nekje ob poti je na zemljevidu namreč označena turistična znamenitost Abbazia di Monte Oliveto. Parkirava ob neprometni cesti (43.17907 11.54706) minuto od vhoda v kaj drugega, nekakšen gozdni samostan. Menihi so tukaj v gozdu resnično našli svoj mir. V sklopu je tudi vinoteka oz. vinska klet, ki pa je ob najinem poznem prihodu nekaj čez 18h žal že zaprta. Torej, za vse molilce in častitelje boga je zadeva nujna obiska!

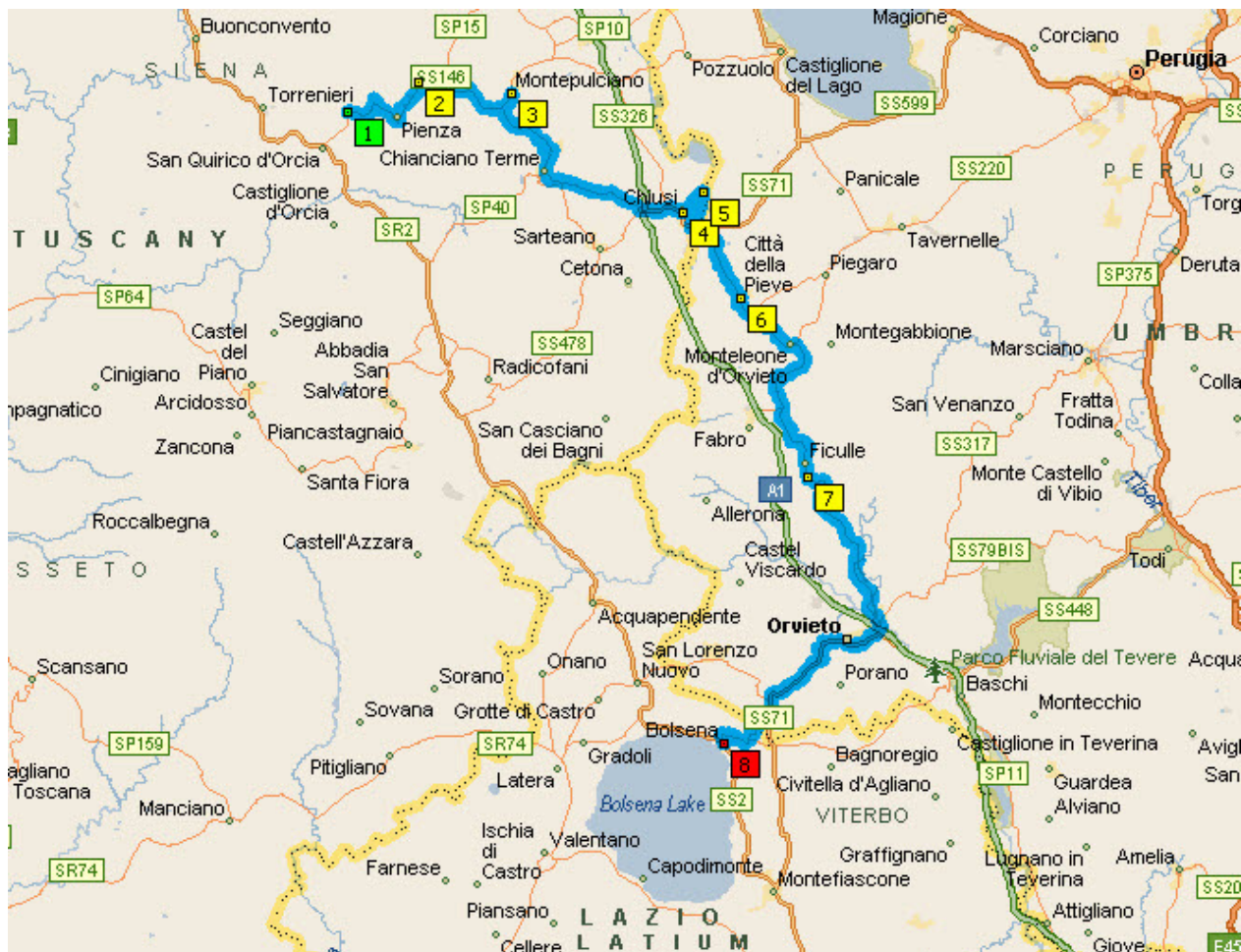
V nadaljevanju se poskušava prebiti v Montalcinu do kakšnega parkinga, vendar v gorskem mestu se jaz lahko samo zaplezam, kar se na zelo strmi ulici tudi zgodi. Na srečo lahko nekako obrnem in se rešim nazaj gor in še hitreje jo ucvreva po isti poti, po kateri sva prišla, nazaj dol v varno dolino. Mesto je sicer baje znano po vinu in spodaj na vhodu v mesto je tudi velika vinoteka (43.054532 11.491024), vina v njej pa vsaj zame precej draga. Bom jest raje kar na svojem Teranu ostal.

V mestu S.Quirico d'Orcia najdeva PZA (43.05595 11.60697), vendar se nama zdi škoda 10€ samo za spanje, drugih kamper uslug itaq še ne rabiva. Odpeljeva dalje in se ob cesti ustaviva na enem od toskanskih gričev (43.08366 11.62969) in prespiva. Še prej ugotovim, da moj mobi ne šmirgla polnilca, kupljenega prav zanj v Leclercu LJ? Evo, zdaj bom pa še brez telefona ostal?!\$# Ma nima veze, itaq me na srečo noben ne kliče.

6.dan (sobota, 28.4.2012) - 130km

Ob neprometni cesti je spanje seveda mirno in zjutraj razmeroma hitro odpeljeva naprej. Na kratko se ustaviva v Pienzi na nekem obrobem parkingu (43.079213 11.678341) in se sprehodiva po zelo zanimivem mestecu.

Kmalu na bližnjem hribčku zagledava nekakšen dvorec in zavijeva do njega. Zanimivo, da so skoraj vsi odcepi do kmetij, dvorcev, karkoli, ... makadamski. Tako naju tudi ta po slabi minuti pripelje do lepo urejenega podeželskega dvorca, imenovanega Palazzo Massaini, v katerem je urejena prodajalna vina in olivnega olja (43.10484 11.69688). Vino je tukaj celo razmeroma poceni?

V nadaljevanju se ustaviva še v Montepulciano in ker je PZA (43.095838 11.787797) zaseden s cirkuškimi cigoti, parkirava kar pod mestnim obzidjem ob cesti (43.095372 11.785105).

Sledi parking pod mestom Chiusi (43.014498 11.949947). Vsa ta mesta so si precej podobna, grajena na enak način, ulice so si identične. Je pa vsako od njih seveda vredno vsaj sprehoda. V bližini Chiusi so tudi etruščanske tombe (43.02826 11.96941), nekakšne podzemne grobnice, ki pa so zaprte oz. se je treba za njihov ogled javiti v etruščanskem muzeju v Chiusi. Naj jih kar imajo zaprte, kar se mene tiče, gremo mi dalje z vklopljenim izogibanjem avtocest do jezera Bolsena.

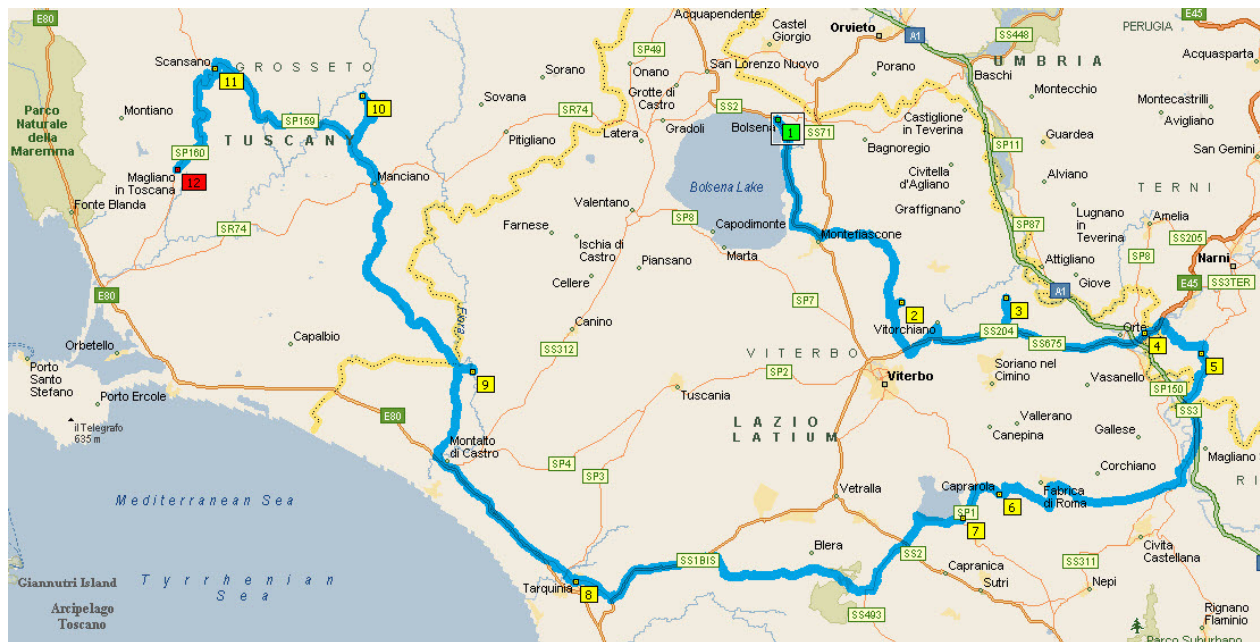

Pokrajina ni več tista tipična toskanska. Cesta gre seveda čez hribe in doline in na enem od hribov se peljeva tik mimo vsaj od daleč zanimivega mesta Ficulle. Verjetno je znotraj tudi nekaj podobnega kot prej omenjena mesteca. No, nekaj naprej najdeva celo nekakšno postajo za kamperje (42.83 12.06827), kjer natočiva vodo, brez težav bi se pa dalo tudi v miri prespati. Ker je ura šele sredi dneva, greva seveda naprej, mimo Orvieta, ki leži na nekakšnih pečinah in je verjetno tudi vredno ogleda, vendar se nama ne da in po nekaj hribih se sparkirava v Bolseni blizu jezera na parkingu za 10€/24h (42.64333 11.98128). Sicer je tarifa 1€/h, kot na večini italijanskih parkirnih avtomatov. Vozakanja je dovolj, tu bova prespala. Še prej sprehod po starem mestu, povzpneva se navzgor do trdnjave, v muzej tam zgoraj se nama ne hodi. Nazaj dol do jezera, temperatura zraka je kot že nekaj zadnjih dni popolnoma poletna, tam nekje od 25-30°C, sprehajalcev in turistov je že kar nekaj, poleti mora biti tukaj norišnica. Dovolj dogodkov za danes, na mrzel pir v kamper, napisat poročilo in spanje pravičnega. Tole zadnje je verjetno posledica vseh teh raznoraznih cerkvenih objektov, ki so nekako še najbolj fotogenični na vsej tej poti in se očitno zajejo tudi v popolnega ateista.

7.dan (nedelja, 29.4.2012) - 267km

Dopoldne dvigneva sidro in se ob vzhodnem delu jezera kmalu spet povzpneva v hribe. Nekje med potjo najdeva dokaj dobro ohranjene razvaline (42.48803 12.13102) do katerih od glavne ceste vodi še hujša razvalina. Vsaj zgleda tako, kot da je asfalt na slabem kilometru še starejši od manjšega amfiteatra in nekakšnih starodavnih term z imenom Ferento – Teatro Romano e Terme. Tu bi se brez težav tudi prespalo.

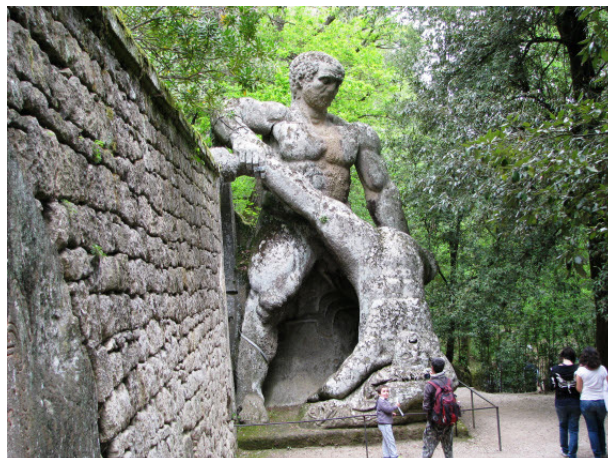

Nadaljujeva do Bomarza. Seveda spet mestice na vrhu hriba, ki pa v svojih ozkih ulicah skriva prave zaklade starodavnih zidov, vrat, stopnišč. Vsekakor vredno ogleda in fotografskega aparata. Za ogled tega je najbolje parkirati pod obzidjem na makadamskem parkingu (42.490261 12.250431).

Je pa Bomarzo najbolj poznano po Parco di Mostri (park pošasti), kjer so na ogled postavljeni raznorazni precej veliki kipi mitoloških pošasti. Zadeva je tik pod prej omenjenim parkingom (42.49204 12.24816), parkiranje na travi ali makadamu, po moje primerno tudi za spanje. Park ima eno slabo lastnost in to je visoka cena. 10€ na osebo je skoraj kraja. Je pa zanimivo, da je polno obiskovalcev? Mogoče zato, ker je nedelja in lahi pripeljejo v park svoje nevzgojene mulce

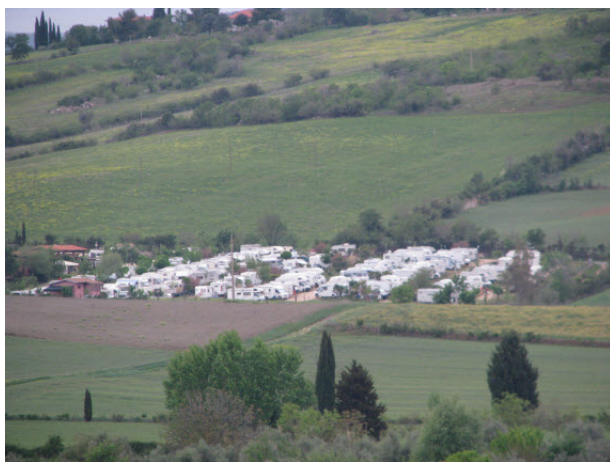
in tudi sami ragljajo na ves glas in ves čas do onemoglosti. Ne morem pomagat, ampak tega naroda res ne maram! Ko sem že pri tem, na cesti srečujem ogromno kamperjev s tamalimi tablicami, ampak niti eden ne pozdravi? Po moje tudi dvignjenega sredinca ne bi opazili, tako so polni samih sebe. Ma ko jih šljivi! Matr, spet bo prjatu zamejec Devetak do stropa skočil, če bo tole bral.

V Capraroli, kjer je na vrhu mesta nekakšna palača pentagonske oblike, ni najti nikakršnega parkinga, zato greva raje naprej, preden povzročiva kakšen mednarodni incident. Ob cesti tik pred Tarquinio (42.24862 11.77119) spet naletiva na etruščanske tombe, grobnice po slovensko in tokrat s preplezanim zidom pridobiva nekaj prej preplačanega denarja nazaj. Balkanska posla, ampak paše pa! Za kazen začne rahlo deževati, poletja je za nekaj dni očitno konec?

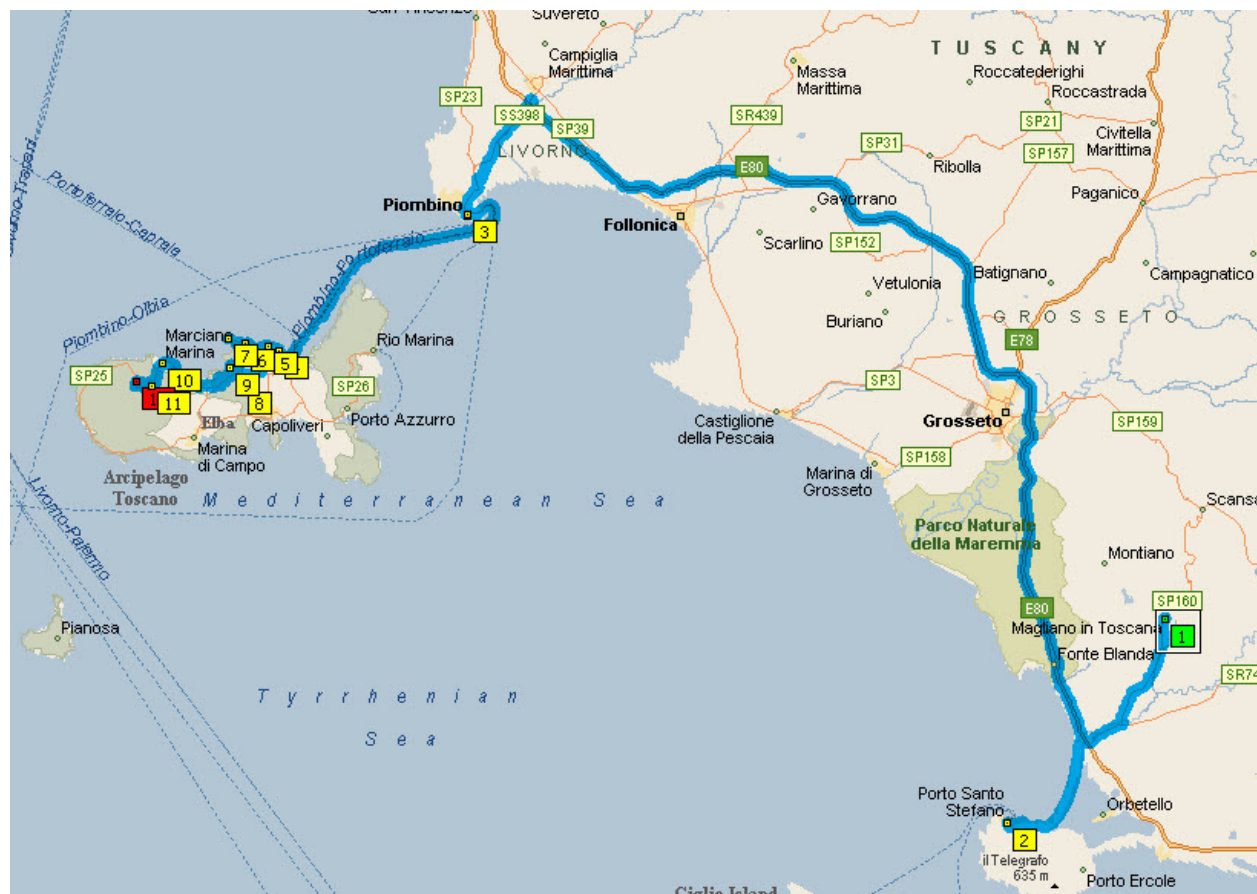
Malo naprej so ostanki starodavnega etruščanskega naselja Vulci, najbolj je ohranjen kamnit most čez reko in dvorec tik ob njem. Parking (42.42951 11.63369) je idealen tudi za spanje. V bližini na drugi strani reke je še en parking (42.423964 11.627185), kjer je polno italijanskih kamperjev. Predvidevam, da kolesarijo po okolici med ostanki etruščanske nasebine. Zapeljeva se do tako opevanih term Saturnia, da vidim na lastne oči to čudo? Folka nabito polno, PZA oz. kamp 2 km proč prav tako, same tamale tablice. Beži proč!

Po podeželju, ki spet počasi dobiva mnogo prijaznejšo toskansko barvo, navzgor mimo Scansana in navzdol do Magliana, kjer imava za danes dovolj in se parkirava pod mestecem (42.59712 11.29291). Greva še na kratek večerni sprehod po ulicah, ki niso nič kaj posebnega, edino lokalci se zbirajo na trgu ob nekakšnih srednjeveških štantih. Upam, da se kasneje od štantov ne premaknejo pred najin kamper?

8.dan (ponedeljek, 30.4.2012) - 197km

Bojazen je bila seveda neosnovana, ponoči popoln mir. Tokrat se za spremembo precej zgodaj odpeljeva naprej in sicer na polotok Monte Argentario do mesta Porto Santo Stefano. Nič posebnega, precej gužve za ta letni čas. Najdem pa prodajalno računalniške opreme in telefonov in tukaj imajo pravi polnilec za moj mobi. Še en rešen problem. Ko po deževnem vremenu prikorakava nazaj do kamperja, parkiranega kar na rivi, se mimo pripelje forumaška nalepka in končno po dolgem času znana faca za volanom. Popotnik mi je polepšal dan, škoda da se mu je po nekaj kratkih besedah, izrečenih čez cesto, mudilo nazaj proti domu. Midva pa po dolgočasni dvopasovnici navzgor do Piombina in na trajekt za Elbo. Karta 93€? Jao?! In to za kamper, krajši od 6m ☺. Klinc, kamor gre bk, nej gre pa še štrk.

Po uri plovbe se izkrcamo v Portoferraio. Še vedno občasno dežuje, vendar je napoved za naslednje dni nekoliko boljša. Izbereva varianto kontra urinega kazalca in kar se da ob morju. Malo morgen, otok je gorat in cesta gre večinoma nekako v smislu ceste Opatija-Brestova, torej nekje visoko nad morjem. Vsake toliko kakšen odcep navzdol po ovinkasti cesti, tam dol pa

večinoma s kamperjem komaj obrneva, kaj šele kaj drugega. Blizu Portoferraia je ob morju kamp Aquaviva (42.82135 10.28775) - 7.5€/osebo + 11.5€/kamper. Kake tri ali celo štiri parcele od mogoče desetih so celo v prvi vrsti. Preden greva dalje, pred vhodom v kamp natočim še vodo.

Na vrsti je Napoleonova izgnanska vila, kjer mu vsaj po moje ni bilo nič hudega. Parking pod dvorcem (42.78724 10.28469) je sicer plačljiv, 5€/kamper, ker pa je danes ponedeljek in je vila zaprta za ogled, tudi parkiranje ne zaračunavajo. Sicer stane ogled vile 3€/osebo.

Nadaljujeva po ovinkasti severni cesti otoka. Navzdol do Biodola, tam nič parkinga, nazaj gor in skozi Procchio do Marciane Marine, kjer parkirava ob cesti pri morju ob marini (parkomat 1€/h) in se malo sprehodiva po trgovinicah. Nič posebnega. Cesta se nato povzpne zelo visoko do Marciane, gorske vasice, izpod katere pelje žičnica na najvišji vrh Elbe, 1019m visok M.Capanne. Cena 18€/osebo, prva vožnja ob 10h. Tik pod spodnjo postajo žičnice je velik parking (42.78614 10.16767), sicer malenkost visi, kar pa pravega kamperista še nikoli ni motilo. Tu bova prespala, še prej pa kakih 10 minut peš po cesti navzgor do vasice. Če drugega ne, imajo lep razgled navzdol na Marciano Marino in morje, na vrhu vasi pa na drugo stran na žičnico in gore. Preizkusim ELBA pivo, drago ko sto mater, zanič pa še bolj. Ne priporočam!

9.dan (torek, 1.5.2012) - 81km

Zjutraj me malo mika, da bi jo kar peš usekal gorskoz do vrha, vendar ideja na srečo kmalu mine. Raje odovinkava naprej okoli otoka. Seveda mi raziskovalna žilica ne da, da ne bi zavil navzdol na vsako kolikor toliko primerno cestico za kamper. V tem času, ko sva na cesti večinoma sama, to še nekako uspe, ker spodaj je včasih še obrniti težko. Poleti si raje ne predstavljam, kakšne nerešljive zamaške bi povzročil na teh ovinkastih in strmih cestah. Za zajtrk se ustaviva na eni od razglednih točk ob cesti (42.75331 10.11571), tu bi se v tem času dalo tudi prespati, saj prometa skoraj ni.

V Marina di Campo ustaviva na parkirišču (42.74554 10.2319) in se sprehodiva po mestecu. Spet začne močno deževati. Še dobro, da me je prej minila ideja o osvojitvi najvišjega vrha na Elbi. Cesta se spet povzpne v hribe in vsake toliko pride navzdol povohat kakšno malo vasico ob morju. O kakšnem parkingu lahko samo sanjaš. V zalivu Golfo Stella preveriva reklamo o cenah kampa Europa, ki sva jo dobila na trajektu. 9€/osebo in 1€/kamper? Res je, cene so v tem obdobju tu res znižane. V kampu Lido poleg kampa Europa pa namesto 9 celo 8€/osebo. In tu imajo celo nekaj parcel v prvi vrsti tik nad plažo. Če bi že šla v kamp, bi šla v tega, ker vse ostalo je še večji podn od podna! (42.76031 10.356125)

Spet čez hribe do višje ležečega mesteca Capoliveri in od njega navzdol do morja v Naregni, od tam spet nazaj gor v Capoliveri in v Porto Azzuro na velik parking (42.76801 10.3949) in s tavelikimi marelami za tavelik dež po večinoma praznih ulicah in trgovinicah. Ja sej, kdo pa je toliko nor, da bi se v takem kislem vremenu sprehajal naokoli? Tu bo mogoče koga zanimala precej bogata zbirka znanih mineralov iz Elbe, ki se nahaja v sklopu trgovine z nakitom (42.765192 10.395673).

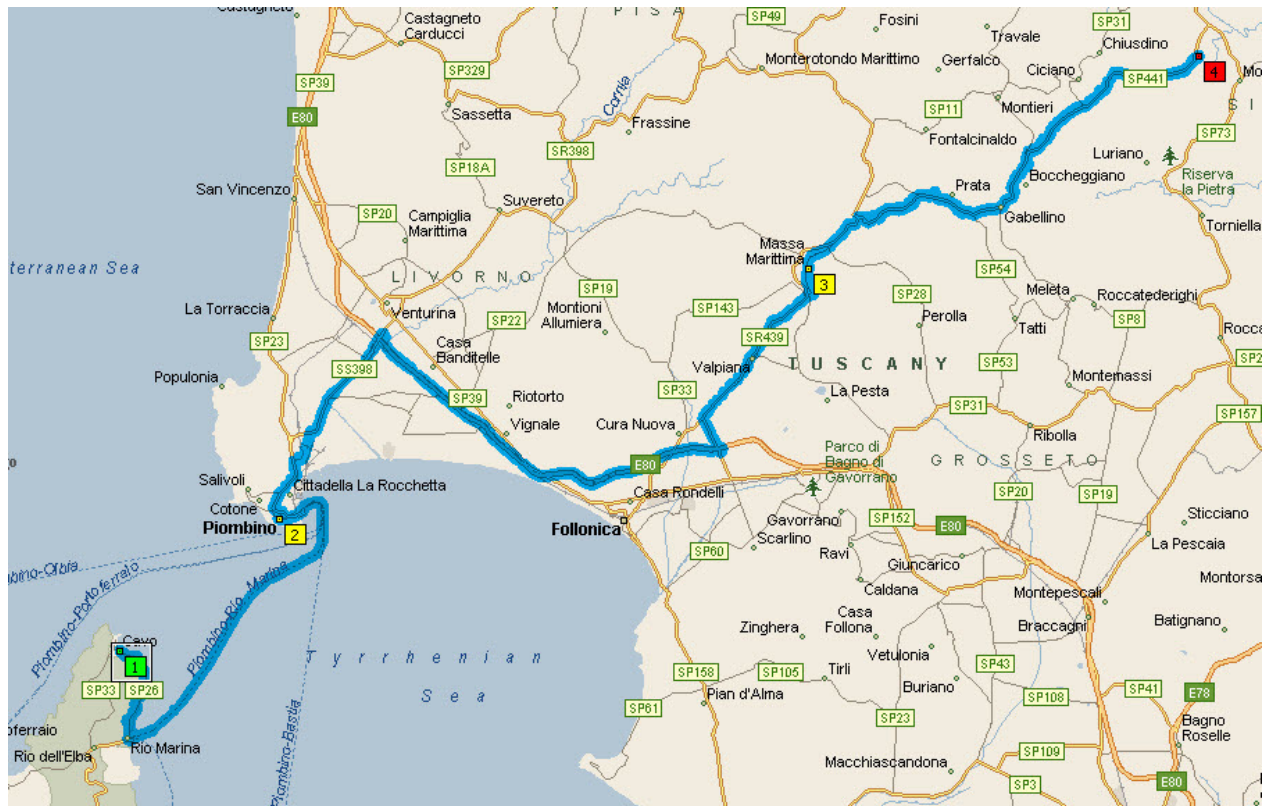
Ko čez hribe prideva v Rio Marino, končno preneha deževati. Parkirava na izhodu iz mesta na terasah (42.820097 10.429095) pred nekakšnim zapuščenim kamnolomom, ker drugje se itaq ne da. Se pa teraso višje že gradi nekaj večjega in imam občutek, da se bo tudi ta dokaj prijazen prostor za avtodome kmalu sfizil. V to mesto tudi nekajkrat na dan pripelje trajekt iz Piombina.

Po kratkem sprehodu nadaljujemo do zadnjega mesteca, popolnoma na severo-vzhodu otoka, Cavo. Od tu se že odlično vidi celino in nekaj otočkov vmes. Lep in v tem času zastoj parking (42.86043 10.42026) ima samo eno lepoto napako. Na njem je vsako sredo od 7-15 ure vaški sejem. In seveda je kot nalašč jutri sredo, tako da bo spanje tukaj verjetno nekoliko skrajšano. No, bomo videli.

10.dan (sreda, 2.5.2012) - 100km

Ob sedmih zjutraj je še vse tiho, ob pol osmih pa začnejo parkirati lokalni sadjarji in kramarji. Hitro se pobereva, preden naju dokončno zaparkirajo. Ob pomol pravkar pristane trajekt iz Piombina. Opa, kaj pa če je tukaj kaj ceneje? Vprašava na blagajni in res, današnja cena je 60,8€. Itaq imava Elbe dovolj, zato hitro, preden se blagajnik na šalterju premisli, kupiva karto za popoldanski trajekt. V daljavi pa že zagledava trajekt, ki pelje iz Piombina v sosednje selo Rio Marino in na njem sta Enči in Tomo z ženama in seveda s svojima kamperjema. Enči je kot navdušen kolesar tu že tretjič in nekako je računal, da bo tudi mene spravil na bicikel za kakšno turo. Kar takoj mu bom povedal, da tudi pokrivala za bicikle ne odpnem, kaj šele da bi poganjal pedala v te hribe. Saj ne rečem, da ne bi šlo, ampak za prvič letos se mi res ne ljubi kolesariti po takem. Sicer pa znajo biti zelo prazne ceste na otoku zelo primerne za ljubitelje gorskega asfaltnega kolesarstva.

Dobimo se na zastonj terasah pri Rio Marini, končno spet znane face. Pol dneva se pražimo pred kamperji na soncu, vse do najinega odhoda. Odpeljeva nazaj do Cavo in v vrsto za trajekt. Kmalu so za nama tudi Enči, Mirjam in Tomo na biciklih. Evo jih, že dirkajo po otoku. Še enkrat živjo, oni v hrib, midva pa na vodo in na celino in počasi nazaj proti domu. Še zadnji pogled s trajekta na otok, tale me ne bo več videl!

Kaj naj rečem o Elbi? Kar se mene tiče, precej proč vržen ne tako majhen znesek za trajekt. Za kamperje totalno neprijazna destinacija, že maja je problem, kam se dati, kaj šele sredi sezone? Večina cest je ovinkastih, hribovskih, strmih. V enem dnevu se lahko zapelješ po vseh glavnih cestah na otoku, nikjer dostopa do plaž, nikjer primernega kampa, nikjer nič takega, da bi človek rekel vau, lej to. Skratka, razen navdušenim asfaltno gorskim kolesarjem nikomur ne priporočam obiska tega otoka!

Spet izberem neko ovinkasto gozdno varianto navzgor proti Sieni. Matr, če bom šel še kdaj v te kraje, si bom prej priskrbel reliefno karto!

Vmes se ustaviva na parkingu za avtodome (43.04529 10.8903) v mestu Massa Maritima in se sprehodiva po mestu. Zelo lep Centro Storico (starodavni center) in zanimive ulice, vredno ogleda. Ob odhodu iz mesta se z GPS-om spet nekoliko zaštrikava? Kaj pa on ve, da se vozi v 3m visoki in 2,2m široki gajbi, ki ne gre skozi ozka mestna vrata. Kaj čem drugega, 200m nazaj po enosmerni, jebat ga. Na srečo ni prometa, sicer bi ustvarila kaos tam gor.

Spet naprej po ovinkastem gozdu in tam nekje kar nekje pod Sieno naletiva na ogromen parking (43.15314 11.15166), tudi za avtodome, pri Abbazia di San Galgano. Ura je že pozna, še malo pa mrak, tu bo spet mirno in zastonj spanje. Jutri zjutraj si ogledava, zakaj je tukaj toliko parkirnega prostora?

11.dan (četrtek, 3.5.2012) – 500km

Po zajtrku si za 2€/osebo ogledava dobro ohranjene ostanke nekakšnega samostana, cerkve, katedrale.... pojma nimam, kaj je to včasih bilo zaeno mogočno zidovje? Na bližnjem hribčku je na ogled še lepa privat cerkva nekega zaslužnega viteza iz davnih časov in to je to za ta denar.

Odpeljeva naprej, spodaj mimo Siene in spet malo čez hribe. Opazil sem, če je na listnatem zemljevidu cesta obrobljena z zeleno, to večinoma ne pomeni, da je to kakšna silno lepa razgledna pot, ampak pomeni strmo ovinkasto gozdno asfaltno cesto. Torej, če želite spraviti ob živce svojo sopotnico, izbirajte vsaj na italijanskih zemljevidih poti, obrobljene z zeleno barvo! Uspeh zagotovljen!

Pod Arezzom po vedno bolj obupno zmatrani štiripasovnici voziva navzgor v smeri Cesene oz. Riminija, kjer bi naša malo u šoping center, ki ga po SMS-u predlaga Sasso, znani strokovnjak za češplovje in njihove potrebe.

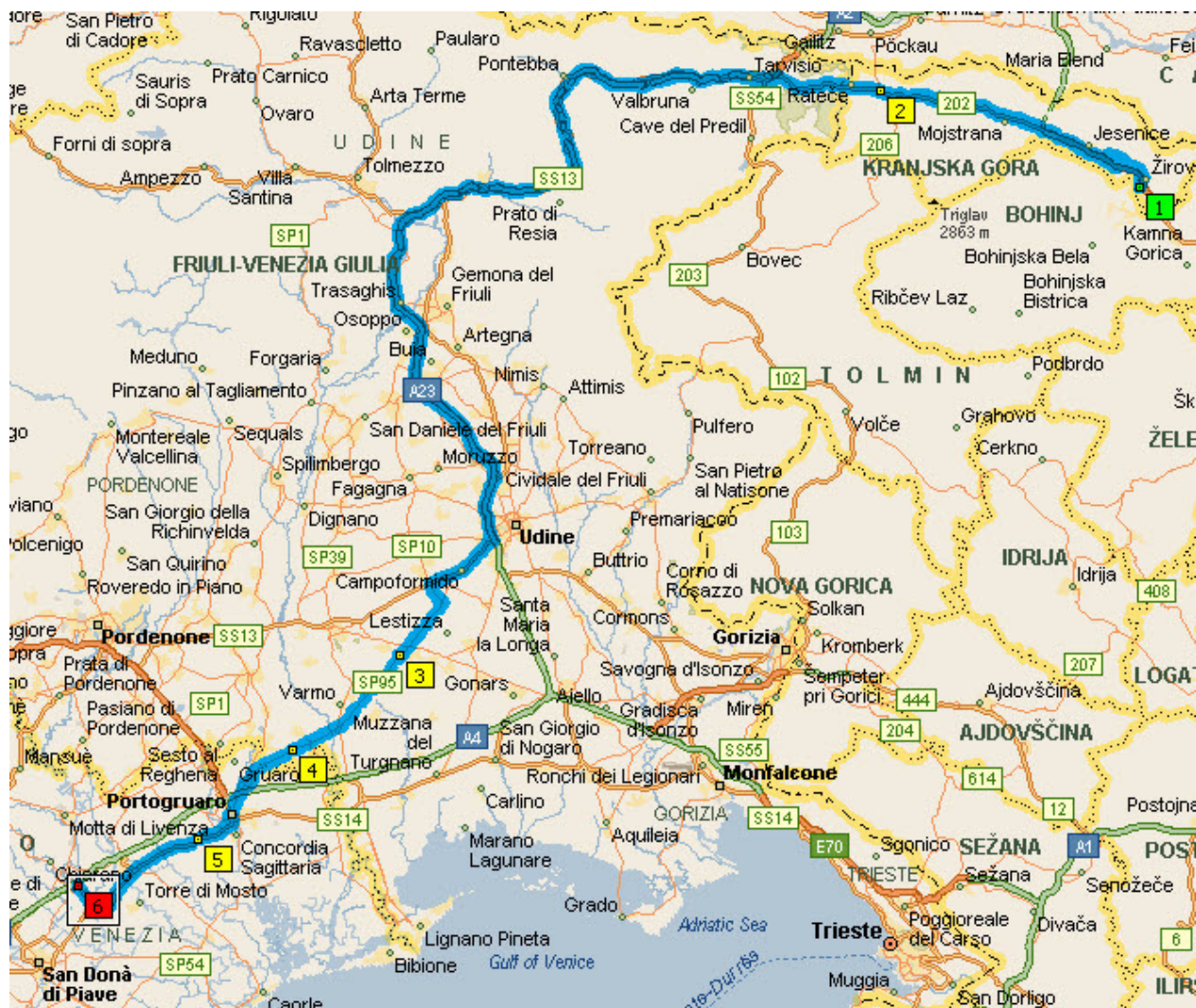
Nekje v zemljepisni višini San Marina mi GPS javi, da je našel za 5 minut hitrejšo pot do Riminija, kot preko Cesene. Valda, dost mam jest tele zjebane poflikane luknjičaste magistralke, grem pa že raje v hribe. Tokrat zelo zanimiva in slikovita cesta, raj za gorske kolesarje, v daljavi se lepo vidi San Marino. Ne vem, kaj Enči sili na Elbo, tukaj je lepih cest kolikor hočeš. Sparkiraš se nekje okoli San Marina, bicikel dol in goniš tam okrog zaradi mene lahko tudi cel dopust. Sreča in zadovoljstvo med temi slikovitimi hribi in dolinami 100% zagotovljena!

Končno se po dokaj vratolomni ozki cestici spustiva v dolino in po 15-20km sva parkirana pred šoping centrom LeBefane (44.03956 12.58812). Grem mal pošnofat, pa so same obleke in ostala ženska krama, tako da se kaj hitro vrnem in raje današnji potopis pišem.

Iz Riminija po magistralki mimo Ravenne, Chioggie, Benetk, kjer naju ujame mrak in nekje blizu Ceggie prespiva na mirnem parkingu, vsaj po oznakah na tleh namenjenem šleparjem (45.708545 12.623703).

12.dan (petek, 4.5.2012) – 225km

Zjutraj je res v bližini nekaj šleparjev, zato raje potegnem naprej do Udine in skozi Trbiž končno proti domu. Samo za primerjavo, od Benetk do Trbiža je po lepih magistralkah dobro uro več in kakih deset kilometrov manj kot po avtocestah, torej ni dileme za gorenjca.

Prevoženo : 2517 km

RoSa